

har ikke faaet det set efter i Pensionskontoret — hvor stort et Beløb Pensionsbyrden for militære Befalingsmænd andrager, ellers skulde jeg have gjort en Sandsynlighedsberegning over, hvad Forsøgelsen vilde være bleven, navnlig da de Herrer have sat Tjenestetiden saa betydelig ned. Jeg taler heller ikke om de Pønningsforbedringer, som de ærede Medlemmer fra Helsingør (Thomsen) og fra Stege (Bojsen) maatte være blevene enige om. Maaste vil det dog, som det nu er gaaet, blive noget vanskeligere for det ærede Medlem fra Helsingør at føre sine Ønster igjennem, end det vilde have været, hvis man havde vedtaget en Hærløvs paa ordinær konstitutionel Maade. Jeg taler heller ikke om de meget betydelige Udgifter til ekstraordinære Foranstaltninger, der vilde blive Følgen af denne Lov; alene § 6 maa skabe forskellige Vanskeligheder, og i det Hele vil Udvidelsen af de specielle Vaaben fremkalde Bygningsforandringer og nye Bygningers Opførelse i ikke uvæsentlig Grad. Det maa vi være forberedte paa, vil blive en Konsekvens af, hvad her vedtages. Jeg haaber dog, at de Herrer ogsaa maa kunne blive enige derom, og at det maa have været et Punkt, der allerede er afgjort i deres Alliancekontrakt, thi ellers vilde de kun komme til at ligge i Strid Aar for Aar paa Finansloven, og det forekommer mig at være høist kjedeligt. Men disse Stridigheder, vi vilde faae, vilde være Frugten af den Fremgangsmaade, som de Herrer have anvendt ved dette Lovarbejde, hvorimod dette aldrig vilde være kommet frem, hvis man havde fulgt den ordinære konstitutionelle Vej, som var anvist, og havde bragt sine Forslag frem til Behandling i Fellesudvalget, hvorved de vilde have kunnet faae den Revision, som har været sig saa høist nødvendig. Var man gaaet den aabne Vej og havde naaet til en Hærløvs paa den Maade, saa vilde vi, selv om de Herrer Jobmilitære ikke havde faaet en saa stor Forsøgelse af Befalingsmænd, som de nu have faaet, kunne have hjulpet den Dag, da Loven blev vedtagen, som en Fesidag, og alle Stridigheder om Konsekvenserne af Loven kunde have været undgaaede i Fremtiden. Af os kunne de Herrer ikke forlange, at vi skulle sigte paa stort Andet med Hensyn til dette Besen af en Militærløvs, end at faae den revideret saa hurtig som muligt. Jeg skal hermed slutte. Der vil komme en 3die Behandling, hvor jeg vil kunne frembrage andre Ting. Nu skal jeg sige, at saavel Lovforlagets Indhold som dets Form og Fremgangsmaaden ved dets Indbringelse, enhver af disse tre Ting taget for sig, vilde være tilstrækkelig for mig til at modsætte mig dette Forslag, men tager man dem i Forening, er Resultatet selvfølgelig endnu bestemtere. Da jeg imidlertid ønsker en 3die Behandling af denne Sag og ønsker, at vi, der ere imod disse tre Ting, Indhold, Form og Fremgangsmaade, skulle faae Leilighed til at følge Forslaget til Dørs,

lige til det sidste Punktum forlader os, er det en Selvfølge, at jeg ikke skal modsætte mig, selv om det havde haft nogen Betydning, Overgangen til 3die Behandling. En endnu mærkeligere Kolorit faar den hele Sag, naar man efter Alt, hvad der er os Alle bekendt, har givet den et fædrelandsfindet Skjær. En mærkelig Patriotisme, der har ligget i Dvale i ti Maanedes og nu pludselig springer op, opfostret i Løndom, uden Lys, i Skygge, og bryder ud og sætter Blomst i dette Forslag! Det forekommer mig, at det ærede Medlem fra Stege skulde, saa snart han havde faaet sine Meningsfæller ind her i Thinget for 8 Aar siden, have ladet sit Fædrelandsfind sætte Blomst i et saadant Forslag, hvis det var hans Dverbevisning, at det var i denne Retning, Udviklingen efter 1867 skulde gaa. Han vilde da have skaanet os for mængden af resløs Forhandling og skaanet Folket for den Stusselse, det har lidt ved at se 8 Aars Kamp mellem den stormilitære Betragtning og den folkelige Opfattelse ende saaledes, som den her ender med den første Betragtningens Seir.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bojsen): Jeg har viist det ærede Medlem, som nu satte sig, den Opmærksomhed at være tilstede under hele hans Foredrag. Dersom det ærede Medlem havde viist mig det samme Hensyn forleden Dag, kunde han have sparet sig en hel Del af sine Argumenter. Jeg vil i alt Fald indskrænke mig til med Hensyn til en Del af hans Argumenter at henvise til, hvad jeg forleden Dag udtalte, og jeg finder ikke dette afkræftet ved Noget af, hvad jeg har hørt idag fra det ærede Medlems Side. Det er derfor heller ikke min Agt at optage nogen yderligere Diskussion med det ærede Medlem. Jeg ønsker kun at lade Kjendsgjerningerne tale, og jeg er overbevist om, at i denne Sag vilde Kjendsgjerningerne tale saa stærkt baade reelt og formelt, at der intet yderligere Forsvar behøves. Jeg vil meddele en Oplysning angaaende et Punkt, som — og det har jeg udtalt her ved Motiveringen af Forslaget — er et Punkt, hvor vi have gjort vor væsentligste Indrømmelse, nemlig med Hensyn til Kadrene. Jeg vil sige derom, at ogsaa dette Punkt kan fremstilles i et vel grelt Lys, og at dette er stet fra det ærede Medlems Side. Dette skal jeg oplyse om, idet jeg ikke har kunnet faae det ærede

Rettelser.

Sp. 7689, S. 14 f. n.: „Tillæg C. Sp. 805“, læs: „Tillæg C. Sp. 705“.